

HET KERKBLAD

-- DER --

Gereformeerde Kerk in Zuid-Afrika

No. 472.

15 SEPTEMBER 1921.

23ste JAARGANG.

MARAN-ATHA.

(Daar ons hierdie keer nadere besonderhede gee aangaande die afsterwe van Dr. Bavinek, neem ons hier uit sy „Offerande des Lofs” 'n meditasie oor, waaruit blyk die geloof waaruit hy geleef het en waarin hy ook gesterf het).

Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd en heeft Hem een naam gegeven, welke boven alle naam is, opdat in de naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen, die in de hemel en die op de aarde zijn en alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid Gods des Vaders.—Fil. 2:9—11.

... Wat zou een Christus ons baten, die alleen voor ons gestorven was en niet ook voor ons leefde en bad en ons ten goede voor Gods aangezicht verscheen? Maar Hij, die nederge-daald is, is dezelfde ook, die opgevaren is verre boven alle hemelen, opdat Hij alle dingen vervullen zoude. Wat Hij verwierf, past Hij ook toe. Wat Hij begon, voleindigt Hij. Hij rust niet en mag niet rusten, voordat Hij zijn volk heeft zalig gemaakt en hemel en aarde heeft vernieuwd.

Maran-atha, de Heere komt. Hij komt weder, allereerst om zijns zelfs wil. Zijn naam, zijn ambt, zijn eer is er mede gemoeid. Hij komt weder, om het aan de ganse wereld te tonen, dat Hij de waarachtige, de volkomene Zalig-maker is; dat Hij zalig maakt niet in naam, maar in der daad en der waarheid; dat Hij het eeuwige leven schenkt aan allen, die Hem geven zijn van de Vader; dat niemand ze uit zijn hand heeft gerukt of rukken kan; dat Hij gisteren en heden dezelfde is en in der eeuwigheid.

Hij komt weder om met vlammend vuur wrake te doen over alle degenen, die God niet kennen en zijn evangelie ongehoorzaam zijn; maar ook om verheerlijkt te worden in zijn heiligen en bewonderd te worden in allen, die geloven; om door alle schepselen erkend en gehuldigd te worden als de Heer, de enige en waarach-

tige Heer, tot heerlijkheid Gods des Vaders.

Op eenheid van belijdenis loopt dus de geschiedenis der wereld uit. Eenmaal zullen engelen en duivelen, rechtvaardigen en goddelozen samenstemmen in de erkenning, dat Christus de eniggeboren Zoon des Vaders en dies de Erfgenaam aller dingen is. Dan zal alle knie zich buigen en alle tong belijden, dat Jezus Christus de Heer is.

Tans kan die belijdenis weersproken en tegengestaan worden. Want zij heeft een wereld van onzienlike dingen tot inhoud. Om haar waarheid in te zien, is het geloof van node, dat een vaste grond is der dingen, die men hoopt en een bewijs der zaken, die men niet ziet. Wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen. De wereld, die alleen met het zienlike rekt, kan de gemeente tegenspreken, haar geloof dwaasheid achten, en hare hope voor een droombeeld houden. Zelfs is de schijn tegen ons. Want van de dag, dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen alzo, gelijk van het begin der schepping, zodat de spotters vragen kunnen: waar is de belofte zijner toekomst?

Maar er komt verandering, Maran-atha. Johannes zag in een gezicht de hemel geopend, en zie, een wit paard, en die daarop zat, was genaamd Getrouw en Waarachtig, en Hij oordeelt en voert krijg in gerechtigheid. En zijne ogen waren als een vlamme vuurs, en op zijn hoofd waren vele koninklike hoeden; en Hij had een naam geschreven, die niemand wist dan Hij zelf. En Hij was bekleed met een kleed, dat met bloed geveerd was en zijn naam wordt genoemd het Woord Gods. En de heirlegers in de hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed met wit en rein fijn lijnwaad. En uit zijne mond ging een scherp zwaard, opdat Hij daarmede de heidenen slaan zoude. En Hij zal ze hoeden met een ijzeren roede, en Hij treedt de wijnpersbak van de wijn des toorns en der gramschap des almachtige Gods en Hij heeft op zijn kleed en op zijn

dij deze naam geschreven: Koning der koningen en Here der heren.

Als Christus alzo in herlikheid verskijnt, zal niemand Hem kunnen weerstaan. Allen zullen Hem zien, ook zij, die Hem doorstoken hebben. Zij zullen Hem zien met hun eigene lichamelike ogen, en geen ongeloof, geen twijfel zal meer megelik wezen. Dan zullen alle schepselen het moeten erkennen, dat Christus de Heer is, zij zullen het moeten erkennen, zo niet vrij, dan gedwongen, indien niet gewillig, dan onwillig, hetzij met of tegen hun zin. Van de troon in het midden des hemels af, door al de kringen der schepping heen, tot in de diepte van de afgrond toe zal er maar één stem weerklinken: Christus de Heer! En alle schepselen saam zullen de knie buigen voor Hem, die wel diep is vernederd en aan een kruis is gestorven, maar die ook uitermate is verhoogd en gezet is op de troon van het heelal aan 's Vaders rechterhand.

Welk een toekomst, welk een schouwspel! De ganse schepping op de knieën voor Jezus! En op aller lippen de ééne, korte, tot haar uitgangspunt terugkerende, maar toch alles bevattende, tans door velen gesmade, maar dan door allen erkende belijdenis, dat Christus de Heer is, tot heerlijkheid Gods des Vaders!

Kom, Here Jezus, ja kom haastelik!

Die overwint, die zal bekleed worden met witte klederen. En Hij, die de zeven Geesten-Gods heeft en de zeven sterren, zal zijn naam geenszins uitdoen uit het boek des levens en Hij zal zijn naam belijden voor de Vader en voor zijn engelen.

BRIEF.

Waarde Vriend,

Neef S. het 'n paar dae gelede teen my gesê, dat ik baje moet skrywe oor die reise, wat ik gedurig maak. Dis vir hom so mooi, om van andere dele van ons land, as waar hy woon, te hoor. Hy kan, as hy daar 'n lewendige beskrywing van lees, hom sommer makkelik voorstel, hoe daardie wereld dan uitsien.

Om neef S. nou te plesier sou ik dat wel graag doen, maar ik weet nie, of die ander lesers daarmee te vrede is, en my skrywe bedoel hoofsaakelik maar, om die mense tevrede te maak. As ik daarin slaag, doen ik 'n groot werk, want tevredenheid is mos 'n grote skat. Ja, as 'n mens die regte tevredenheid het, waar die Bybel van spreek, dan is sy seker die allergrootste skat, wat te verkrye is. Moet nou nie denk nie, dat ik 'n prekie gaan hou oor hierdie deug, nee glad nie. Soos ik al meer U laat verstaan het, kry ik aanhoudend allerhande briewe naar aanleiding van my skrywe in die Kerkblad. Party van hul is ongetekend. Ik het my nou

voorgeneem, om op daardie briewe nie meer te antwoord nie.

So nou en dan ontvang ik een lang skrywe van 'n persoon, wat onderteken met die simpele woord 'n broeder, of 'n lidmaat, of 'n suster en dan wys hul op misstande in hul gemeente of in die samelewing, en vra my dan, om daar 'n pittig woordjie oor te sê. Ik kan daar ewewel nie aan voldoen nie.

Daar is ook onderwerpe van algemeen belang, waarvoor vriende my skrywe.

Iemand uit die Transvaal vra my, om my opinie te sê oor die heiliging van die Sabbath. Daar is in sy omgewing baie mense, wat die dag des Heeren gebruik vir tennisspeel en dergelike vermakelikhede. As 'n mens met sulke persone praat, antwoord hul, dat hul in die week geen tyd het vir oefening van die liggaam, en dat dit nie sonde is nie, om op die Sabbath iets te doen, wat jou gesondheid bevorder. Dis mos ook 'n plig, wat 'n mens het om jou liggaam in goeie toestand te hou, so argumenteer die mense.

Dan ook beweer hul, so skrywe die vriend, dat dit ver beter is, om 'n onskuldig spel te speel soos tennis, as om jou aan ledigheid oor te gee en ydel geselskap te voer, of jou met allerhande ligsinnige en misskien wel onreine gedagtes besig te hou.

Die Star van Johannesburg het ook 'n artikel oor hierdie saak geskrywe, naar aanleiding van die optree van die munisipaliteit van P. Elizabeth, wat die wet wil handhaaf teen die onheiliging van die Sabbath, en openbare spele verbied.

Die artikel van die Star is nie in 'n slegte toon geskrywe nie. Heeltemaal godsdienstig, maar die ware vroomheid ontbreek tog daarin. Die krant sê, dat dit maar swak sal wees vir die Kerk, as sy wil hê, dat die konstabels moet help, om die Sabbath heilig te hou. Die Kerk moet soveel sedelike invloed hê, dat sy haar lidmate as van self oortuig, dat dit beter is, om Kerk toe te gaan, dan om aan tennis en dergelike spele deel te neem.

Wat moet ik nou antwoord op die argumente van die mense, wat die Sondag misbruik en die deurbreng met sports ens.?

Alleenlik dit.

Die Heere het die Sondag bepaal en afgesonder as Sy dag. Ons moet op die dag Hem dien. Wie nou in die Heere glo, en dit vir sy siel 'n vreugde vind, om op te gaan naar die Kerk met die gemeente en daar deel te neem aan die plegtige geestelike werksaamhede van bid en sing, en luister naar die Woord en offerande te doen met sy gawe aldaar uit te reik, sal nie behoefte hê, om te gaan speel.

Hy kan buite die kerkure 'n wandeling doen vir sy gesondheid, as hy namelik dit nodig het, dewyl hy die hele week in 'n bedompige kantoor sit, en hy kan die orige tyd deurbreng met lees of met 'n gesprek te voer met sy vriende. Die ware Christen sal die dag des Heeren heilig tot ere Gods, en tot stigting van hom self. Wie nou glad nie lus het nie in die diens des Heeren, sulk een kan 'n mens nie oortuig nie. 'n Mens moet